

La braquiteràpia

Millores en la radioteràpia amb la implantació de llavors s'ha demostrat que beneficien els resultats en el càncer de pròstata

Què és la braquiteràpia? És un tractament radioteràpic que consisteix en la col·locació de fonts radioactives de forma precisa dins del tumor o molt a prop. Comparat amb la radioteràpia externa, presenta l'avantatge d'una reducció important en l'afectació dels teixits sans, de manera que possibilita un augment de la radiació fins a altes taxes de dosi, la qual cosa millora l'eficàcia terapèutica i redueix el temps del tractament i, sobretot, les taxes de recaiguda.

Amb aquest procediment s'aconsegueix administrar unes dosis de radiació que difícilment es podrien administrar amb altres tècniques, per causa dels seus efectes tòxics.

Assegurar la dosi de radiació òptima el mateix dia de la implantació de la braquiteràpia en el tractament de càncer de pròstata aconsegueix controlar la malaltia en gairebé el 95% dels casos. Així ho apunta l'estudi dut a terme a la Clínica Universitària de Navarra, que ha estat publicat en el número de juny de la revista científica *Brachytherapy*, de la Societat Americana de Braquiteràpia.

Aquesta investigació, ha analitzat, entre els anys 2000 i 2006, els casos de 220 pacients que tenien càncer de pròstata de baix risc i que van ser tractats amb braquiteràpia de llavors de iode 125. "Hem mirat d'esbrinar quins paràmetres influeixen en la curació d'aquests pacients. En el cas del càncer de pròstata és necessari un període d'observació

Assegurar la dosi òptima de braquiteràpia el mateix dia de l'implant pot predir el control de la malaltia en gairebé el 95% dels casos

llarg per obtenir resultats, perquè és una malaltia que pot presentar recaigudes més enllà dels 5 anys passats després del tractament".

Risc de recaiguda

Tanmateix, l'estudi ha demostrat que la dosi de radiació administrada mitjançant la braquiteràpia influeix en la supervivència dels pacients.

"Hem trobat un paràmetre fiable. Sabem que els pacients que el dia de la implantació de la braquiteràpia tenen una dosi projectada inferior a 147 Gy (el gray -Gy és la unitat que mesura la dosi de radiació) presenten un risc de recaiguda més gran que aquells en qui aquesta dosi és de 147 Gy o més.

En concret, s'aconsegueix controlar la malaltia en el 94,4% dels pacients que

tenien un nivell d'implantació òptim, davant del 75,5% dels casos en què la dosi era inferior a 147 Gy. Són gairebé vint punts percentuals de diferència i una implantació adequada suposa la curació en el 95% dels casos”.

Un altre aspecte original de la investigació consisteix a “fer l'estudi del càlcul de la dosi de radiació el mateix dia de la implantació. La recomanació internacional proposa que el aquest càlcul es faci 30 dies després, perquè la col·locació de les llavors

radioactives produeix una inflamació de la pròstata que en pot distorsionar el càlcul, una inflamació que desapareix al mes en un alt percentatge de casos.

Això no obstant, a la Clínica es determina el mateix dia de la implantació si la dosi és adequada per, en cas contrari, poder-ne fer una correcció en aquell mateix moment, tant per assegurar l'eficàcia del tractament com per evitar un posterior desplaçament al pacient”.

La Mútua ofereix

Total llibertat d'elecció de centre i especialista.

- La Mútua compensa fins al 90% de les intervencions i tractaments oncològics.
- Els mutualistes poden gaudir de descomptes en els nostres Centres Concertats i Especialistes, permanentment actualitzats a la web www.mutuaassociacio.com.

Per més informació, poseu-vos en contacte amb nosaltres a través de:

mutua@mutuaassociacio.com - 93 418 81 70 - www.mutuaassociacio.com

escacs

JOSEP GARCIA
Mestre internacional ICCF

Spassky (blanques) vs. Barua (negres)
Nova York, 1987

Spassky va perdre el títol de campió del món el 1972, després de 4 anys de mantenir el ceptre, en el més famós encontre de la història dels escacs, davant Bobby Fischer. Aquí teniu, quinze anys després, com aquell geni tractava els seus rivals...

Juguen les blanques

Primer que res, amics lectors, cal dedicar una estona a analitzar la posició. Si repassem el material, podem apreciar que està igualat. En canvi, observem que el rei negre està molt desprotegit per les seves peces; i, sobretot, veiem que la columna h està semi-oberta (hi falta el peó que podria tapar-la), i amb la dama i la torre blanques que ja han ocupat la columna i estan apuntant amb raigs-X per fer mat a h8 (això vol dir, que quan traiem l'alfil es complirà l'amenaça).

Però, atenció!, perquè les negres estan amenaçant mat amb Dg1 o Df1 o De1, tot i que no els toca jugar.

És el moment, ara, de dedicar una estona més a veure com les blanques aturen l'amenaça de mat i avaluar què més hi poden fer.

La solució

La primera jugada és molt clara: Cc3 o Cd2, protegint els mats amb la torre, donant pas a la torre i activant el cavall. Com que les blanques no tenen atac directe amb xec, no hi ha més opcions a provar.

Després de 1. Cc3, les blanques segueixen amenaçant de treure l'alfil i Dh8 mat, i precisament la jugada seria, Ae3 guanyant la dama negra. Per tant,

tenim les següents opcions, en totes les quals perd el negre:

1... Axf5 2.Ae3 Axh3 3.Axf2 etc. O bé, 1 ... Cxg5 2. Axg7 i mat ràpid amb Dh8, o si Rxg7, Dg5 mat.

A la partida es va jugar 1. Cc3 g6 2. fxc6 Axh3 (no es pot menjar a g6 perquè el peó de f7 està clavat, i no actua sobre g6 i les blanques seguiran amb Dxc6) 3. gxc3 Df6 (seguint l'amenaça de Ae3 pel mat amb Dh7) 4. Ae3 (les blanques acaben fent Ae3 quan ja no hi ha la dama a f2) i les negres van abandonar per múltiples amenaces.

Per exemple, s'està amenaçant Dh7 mat, i és ben natural Dxc6, contra la qual les blanques fan Tg1 i guanyen també la dama negra. En aquest punt, observeu que aquella primera jugada de cavall que donava pas a la torre, en aquesta línia la torre és la peça que remata la partida.

Si us mireu la posició inicial, segurament que no us podíeu ni imaginar aquesta opció. Segur que Spassky ho va calcular en la posició inicial o unes jugades abans. Segur que jo no ho sabia calcular, però sí que hauria tingut la intuïció que en el futur és més útil tenir la torre en joc (sense el cavall al mig), que no tenir-la-hi.